

какъ ся врьшѣтъ тыѣ дѣла. Подобрѣ
іе да стои чловѣкъ на странж-тж на
Господаркж-тж; азъ ви казвамъ че
іе по добрѣ.

Чръный-тж Самъ почеса си кждж-
вж главж въ коіа-то, ако и да нѣма-
ше дльбокж мудрость, нѣ имаше мно-
го такво здравомыслие, коіе-то ся
трѣси отъ политическы-ти дѣіатели
на коіа да іе странж и на коіе да іе
царство, и познава отъ коіж сгранж
пита-та іе по маслена. » Самуиль ся
умысли и пакъ почена да подрѣпа га-
щи-ти си и съ това олесняваше той
умственж-тж си дѣіателность.

— « Никогы нетрѣбѣ чловѣкъ да
казва, никогы на той-зи свѣтъ »
продума той подь носъ-тж-си.

Самуиль продума тыіа думи като
философж, и новыси гласъ-тж си при
слово-то той-зи свѣтъ като че
знаіаше основателно, че има и други
свѣтове, и отъ сравненіе-то имъ ис-
кара своіе-то заключеніе.

А азъ мысляхъ че Госпожіа-тж
ще напѣне всинца-ны да трѣсимъ
Елиза, каза той глубокомысленно.

— « То ся знаіе, че тіа желаіе
да вряе Елижж, отговори момче-то
— а ты неможеш заръ да проумѣ-
іешъ — ты чрънж глупецъ? че Гос-
пожіа-та не желаіе да земе той-зи
Гели дѣте-то Елизино; разбирашъ
ли сега? »

Хай, хай! извыка Самуиль съ так-
во гласоудареніе, коіе-то знаіжтъ

само оныіе, кои-то сж живѣли помеж-
ду негритяни-ти.

А азъ още ще ти кажж, рече Ан-
ди, чиними ся ще сторишь по добрѣ
да идешъ по скоро да доведешъ ко-
ниіе-то, защо-то азъ чюхъ че Гос-
пожіа-та пыташе за тебе, а ты сло-
ишь та ся маіешъ и ся бавишь. »

Самуиль завчасъ ся залута и по-
диръ іединъ мигъ іави ся трѣжествен-
но прѣдъ стлѣж-тж съ два-та коніа
Бель и Джерри; и преди да ся запре-
скочи отъ конь-тж си, и гы нареди
до стѣнж-тж іединъ срѣшу другий;
конь-тж на Г. Гели бѣ младо жребче,
плахливо поченж да скача да топа и
да цвилі.

О — го! извыка Самуиль, какво
диваче! и лице-то му залѣщъ лукава
усмѣшка. Азъ сега щж тя усмири »
рече той.

Тамъ на полянж-тж растѣше іединъ
широкъ букъ кой-то даваше сѣнжж,
а на около трѣва-та бѣ усѣіана съ
малкы остри и грапави орѣшкы
Самуиль улоли іедно помежду прѣс-
ти-тиси и отиде при конче-то поченж
да го глади, като че искаше да го
усмири и като поправіаше сѣдло-то
му искусно подпѣхнж подь ніего бод-
ливъ орѣхъ, кой-то отъ най малко-то
налѣганіе на сѣдло-то трѣбаше да
раздразни нерви-ти му безъ да ос-
тава нѣкой бѣлѣгъ или ранж на
тѣло-то му.

— » Сега, каза той, като завъртѣ